

Відповідно до Закону України «Про вищу освіту», якість вищої освіти – це рівень здобутих особою знань, умінь, навичок, інших компетентностей, що відображає її компетентність відповідно до стандартів вищої освіти. Тобто, можна сказати, що якість освіти – це комплекс набутих компетентностей, які відбивають здатність фахівця здійснювати професійну діяльність відповідно до вимог сучасного етапу розвитку економіки, на визначеному рівні ефективності та професійного успіху, із розумінням соціальної відповідальності за результати професійної діяльності.

Очевидно, що якісний рівень освіти дає змогу краще реалізувати себе на ринку праці. За даними Організації економічного співробітництва і розвитку, вища освіта в країнах Європи підвищує рівень доходів дипломованих фахівців не менш ніж у півтора-два рази. В Україні, на жаль, диплом розглядається лише як формальне підтвердження рівня освіти, а не як свідчення справжньої професійної кваліфікації. За даними дослідження Фонду «Демократичні ініціативи» ім. І. Кучеріва, 70,5 % респондентів оцінюють якість вищої освіти в Україні як низьку та середню. Результати соціологічного опитування, проведеного Інститутом економіки та прогнозування НАН України, свідчать: понад 70 % майбутніх фахівців в університетах опановують певну сукупність знань, можуть їх шаблонно застосовувати, але не здатні вирішувати незнайомі для них завдання; 20 % випускників українських вишів дуже погано орієнтуються в обраних професіях через власну недбалість і небажання вчитися, і тільки 10 % — це випускники, які добре оволоділи методом самонавчання і самовдосконалення.

Отже, перед викладачами Київського національного економічного університету постає завдання підготувати не тільки фахівців, які володітимуть методами і засобами діяльності у визначеній сфері, але й зможуть адаптуватися в професійному середовищі, творчо використовувати свої здібності при розв'язанні життєвих і професійних завдань, бути затребуваними в суспільстві.

Основними категоріями студентоцентрованого навчання є компетентності та результати навчання. Професійна компетентність поєднує професійні знання, уміння, навички, досвід і особистісні якості, які обумовлюють прагнення, готовність і здатність розв'язувати проблеми і завдання у професійній і соціальній сфері, усвідомлюючи при цьому значущість і особисту відповідальність за результати своєї діяльності. Студент повинен мати бажання та прикладати певні зусилля для досягнення цього. Тому стає очевидною визначальна роль студентів у процесі реалізації компетентнісного підходу в університеті.

Формування професійної компетентності майбутнього аудитора відбувається під час вивчення фахових дисциплін з урахуванням розвитку економіки та змін у вимогах користувачів аудиторських послуг. Так останнім часом більшим попитом користуються спеціальні аудиторські послуги, тому введення в магістерську програму «Облік і оподаткування» дисципліни «Аудит спеціалізованих сфер та супутні послуги» являється досить актуальним. В процесі вивчення цієї науки у студентів формуються необхідні для сучасного фахівця компетентності, такі як здатність критично мислити і генерувати креативні ідеї для вирішення завдань аудиту спеціалізованих сфер і надання інших видів аудиторських послуг; надавати високоякісні послуги з аудиту спеціалізованих сфер для забезпечення впевненості керівників компаній, інвесторів і регуляторних органів у достовірності фінансової та іншої інформації щодо діяльності підприємства; обирати та використовувати оптимальні методи, способи та прийоми проведення аудиту спеціалізованих сфер і супутніх аудиторських послуг та інше.

Таким чином, набуті в процесі навчання професійні компетентності підвищують конкурентоспроможність майбутніх аудиторів у подальшому кар'єрному зростанні.

Література

1. Закон України «Про вищу освіту» від 01.07.2014 р. № 1556-VII <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1556-18>
2. В. Шинкарук. Шлях до якісної вищої освіти: <http://gazeta.dt.ua/EDUCATION/shlyah-do-yakisnoyi-vischoyi-osviti.html>

*Юркевич О. М., к.е.н.,
доцент кафедри інвестиційної діяльності*

ОГЛЯД АКТУАЛЬНИХ НАВИКІВ І ВМІНЬ СТУДЕНТІВ І НОВОВВЕДЕНЬ В ОСВІТІ

Дбаючи про майбутню затребуваність студентів на ринку праці, навчальним закладам окрім забезпечення студентів професійними знаннями і навиками, необхідно сконцентрувати не менш вагомі зусилля на напрацювання у студентів ще ряду супутніх умінь. Так, на Всесвітньому фо-

румі в Давосі було окреслено десять ключових вмінь, якими має володіти спеціаліст для успішної побудови своєї кар'єри в найближчі п'ять років. Половина з перелічених вмінь пов'язана з здібностями спілкуватись з людьми, домовлятись і керувати ними, розуміти їх потреби та задовольняти їх (до них відносяться: управління персоналом, взаємодія з людьми, вміння вести переговори, клієнтоорієнтованість та наявність емоціонального інтелекту). Друга половина стосується здібностей мозку, таких як уміння швидко мислити, бачити суть, знаходити рішення проблем, генерувати нові ідеї (це – комплексне рішення проблем, креативність, когнітивна гнучкість, критичне мислення).

Так, відомий професор теоретичної фізики Мітіо Каку вважає, що для досягнення успіху, необхідно розвивати такі здібності, які не доступні штучному інтелекту: креативність, уяву, ініціативу, лідерські якості. Суспільство переходить від товарної економіки до інтелектуально-творчої, де виникає потреба в розвитку здібностей думати, аналізувати, аргументувати й приймати в підсумку правильні рішення.

Практика розвитку супутніх умінь і навичок, активно використовується в освітньому процесі Європейських навчальних закладів. Звертаючись до досвіду Польщі, можна виділити поняття «м'які компетенції». Формування таких компетенцій є обов'язковим під час навчання в навчальному закладі. Вважаємо за доцільне запровадження такої практики в Україні, для підвищення конкурентності наших студентів на ринку праці як в Україні та і за її межами.

Необхідність забезпечення студентів зазначеними вміннями та навичками ставлять перед навчальними закладами нові завдання з трансформації і адаптації навчального процесу. Під впливом процесів швидкої інформатизації та комп'ютеризації суспільства освітня сфера людської діяльності зазнає суттєвих змін, які можна продемонструвати висвітлюючи наявні нововведення в педагогіці. Вони висвітлені в докладі Відкритого університету Великобританії та докладі про майбутнє освіти. Серед таких інновацій найбільшого поширення і визнання набувають такі:

- метод адаптивного навчання, який передбачає використання комп'ютера в якості інструмента інтерактивного спілкування викладача і студента шляхом надання навчальних матеріалів студентам і забезпечення відповідей викладача на питання та завдання;

- метод віртуального класу, який означає онлайн навчальне середовище, яке базується в Інтернеті. Особливістю такого віртуального класу є те, що викладач і всі студенти одночасно знаходяться в ньому і ведуть синхронне обговорення питань;

- масові відкриті онлайн-курси «МООС», слухачі яких передивляються відео-лекції і беруть участь в обговореннях на форумі разом викладачами та іншими слухачами, навчання завершується проходженням контрольних завдань і тестів;

- метод перевернутого навчання за якого лекції та вивчення предмету відбувається онлайн, а домашнє завдання в реальному класі;

- принцип «bring your own devices», який передбачає активне використання під час навчання власних смартфонів, ноутбуків, планшетів та інші.

Навчальні заклади України повинні своєчасно і швидко реагувати на потреби ринку праці та появу нових навчальних можливостей, мотивуючи викладачів підвищувати рівень педагогічної майстерності з використанням потенціалу інформаційних технологій.

*Якубенко Н.Т., к.і.н.,
доцент кафедри політичної історії*

ТЕХНОЛОГІЯ ПРОБЛЕМНОГО НАВЧАННЯ ЯК ЗАСІБ РЕАЛІЗАЦІЇ СТУДЕНТОЦЕНТРИЗМУ У ПРОЦЕСІ ВИКЛАДАННЯ ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА

На шостому саміті (2009 р.) серед пріоритетів наступного етапу розвитку Болонського процесу (до 2020 року) виділено студентоцентроване навчання, тобто включення студентів у процес навчання в якості активних учасників.

Аналіз науково-педагогічної літератури дає змогу виділити серед основних педагогічних технологій, які використовуються у підготовці фахівців гуманітарного профілю університетів Європи, технологію проблемного навчання.

Технологія проблемного навчання дозволяє реалізувати принципи практичного (дієвого), дослідницького навчання та студентоцентризму. Постановка проблемних, дискусійних завдань, індивідуальний або колегіальний пошук їх розв'язання стимулює у студентів інтерес до історії України, розвиває дієвість знань і сприяє формуванню гуманітарної складової майбутніх фахівців. Слід виділити такі відмінності між традиційним підходом до вивчення історії України і проблемною технологією (табл. 1).